

UZASADNIENIE

W dniu 19 maja 2014 roku wnioskodawca - (...) Spółka Komandytowa w Ł. złożyła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. z dnia 4 kwietnia 2014 roku. W decyzji tej organ rentowy określił wysokość zadłużenia z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. W odwołaniu wskazano ,iż organ rentowy nie wyjaśnił rzeczywistego charakteru działalności w spółce (...) i komandytariusza K. R., który faktycznie podejmował wszystkie kluczowe decyzje i spółka kierował jako wice prezes./ odwołanie k- 2-20dw/.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu podniesiono ,iż organ rentowy wszczął z urzędu postępowanie w przedmiocie określenia wysokości należności tytułu składek na ubezpieczenie społeczne, zdrowotne , Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej, wzywając płatnika składek do złożenia wyjaśnień w sprawie przyczyn niepłacenia składek. Przeprowadzone postępowanie wykazało ,iż płatnik nie dopełnił obowiązku określonego w art. 46 ust 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Wobec powyższego ZUS sporną decyzją określił wysokość zadłużenia z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne, zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. Zadłużenie spółki organ rentowy określił na kwotę 247663,84 zł wraz z odsetkami naliczonymi na dzień wydania decyzji. / odpowiedź na odwołanie k- 4-5/.

W dniu 26 stycznia 2015 roku zostało złożone pismo procesowe przez R. R. reprezentowanego przez pełnomocnika, w którym wskazano ,iż R. R. od 2010 roku jest poważnie chory. W roku 2012 jego stan zdrowia pogorszył się i od września 2012 roku stan zdrowia nie pozwala mu na czynne angażowanie się w sprawy spółki. We wrześniu 2013 roku R. R. przeszedł udar, który w ogóle wyeliminował go z jakiegokolwiek aktywności życiowej i zawodowej./ pismo procesowe k-

Postanowieniem z dnia 3 września 2015 roku Sąd wezwał w charakterze zainteresowanego M. R. , komandytariusza (...) Spółki Komandytowej w Ł. / postanowienie k- 70/.

Pełnomocnik wnioskodawcy podczas rozprawy w dniu 1 marca 2016 roku cofnął wniosek o przesłuchanie R. R. w charakterze wnioskodawcy , z uwagi na stan jego zdrowia i okoliczność ,iż z tego powodu nigdy nie będzie on mógł stawić się w Sądzie./ protokół rozprawy k- 155/.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

(...) Spółka Komandytowa w Ł. powstała z przekształcenia się spółki cywilnej (...) cywilnej na mocy uchwały wspólników z dnia 19 września 2002 roku. Spółka została powołana na czas nieoznaczony. Do reprezentacji spółki są uprawnieni jej wspólnicy jednoosobowo. Zarząd spółki jest jednoosobowy. Jedynym wspólnikiem spółki jest R. R.. Komandytariuszem spółki jest M. R.. Wysokość sumy komandytowej wynosi 2000 zł .Wspólnikiem uprawnionym do reprezentacji spółki jest R. R.. W dniu 5 listopada 2014 roku działalność spółki została zawieszona. Spółka posiada numery REGON: (...) i NIP: (...) informacje z KRS, okoliczność niesporna. /.

W dniu 8 stycznia 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. wszczął postępowanie w przedmiocie wysokości należności z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne, ubezpieczenie zdrowotne Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. Postępowanie zostało wszczęte z urzędu. W wyniku postępowania stwierdzono zaległości w opłaceniu składek za okres od września 2011 roku do stycznia 2013 roku na ubezpieczenia społeczne w kwocie 145 422,67 zł , ubezpieczenie zdrowotne w kwocie 52 028,12 zł , Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w kwocie 9 348,25 zł. Płatnik składek został wezwany do złożenia w terminie 7 dni pisemnych wyjaśnień w sprawie przyczyn niepłacenia składek / zawiadomienie o wszczęciu postępowania , wyliczenie zaległych składek w aktach ZUS/. Powyższe zawiadomienie zostało doręczone spółce przez awizo/ doręczenie w aktach ZUS/ W dniu 13 lutego 2014 roku organ rentowy zawiadomił spółkę o zakończeniu postępowania dowodowego, wskazując ,iż w określonym terminie spółka nie złożyła wyjaśnień w przedmiocie

niepłacenia składek/ zawiadamianie w aktach ZUS /. W dniu 26 lutego 2014 roku powiadomienie powyższe odebrał w imieniu spółki radca prawny J. T. / poświadczenie odbioru w aktach ZUS/.

W dniu 4 kwietnia 2014 roku ZUS I Oddział w Ł. wydał sporną decyzję w której stwierdził ,że (...) Spółka Komandytowa w Ł. jest dłużnikiem organu rentowego z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenie społeczne, ubezpieczenie zdrowotne Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. Zadłużenie wraz z odsetkami za zwłokę liczonymi na dzień wydania decyzji wynosi łącznie 247 663,84 zł. W decyzji wskazano z jakiego tytułu za okres od września 2011 roku do stycznia 2013 roku spółka jest dłużnikiem wskazując oddzielnie kwoty zadłużenia , odsetek , kosztów upomnienia i kosztów egzekucyjnych / decyzja w aktach ZUS/.

R. R. dokonywał wpłat z tytułu należności składkowych w roku 2011 i 2012 posługując się numerem NIP innym niż (...) Spółka Komandytowa w Ł. / kopia dowodów wpłaty należności składkowych k- 100-108/.

R. R. urodził się (...). Wnioskodawca jest osobą schorowaną . W 2013 roku przeszedł udar mózgu. Od tego czasu wnioskodawca pozostaje pod opieką lekarską . Choroba w znacznym stopniu wyeliminowała go z życia i aktywności zawodowej / niesporne , dokumentacja medyczna koperta k- 160 k-165, /.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie materiału dowodowego zebranego w sprawie opierając się na dokumentach załączonych do akt sprawy i dokumentacji zawartej w aktach ZUS. Podnieść należy ,iż wnioskodawca złożył potwierdzenia uiszczenia składek na swoje nazwisko ale wskazując NIP innego podmiotu niż spółka komandytowa. Wobec faktu ,iż osoba fizyczna może prowadzić wiele podmiotów prowadzących działalność gospodarczą na własny rachunek Sąd przyjął ,iż złożone potwierdzenia wpłat dotyczą innego podmiotu niż spółka komandytowa , której jedynym współnikiem jest wnioskodawca. W ocenie Sądu wnioskodawca w żaden sposób nie udowodnił ,iż nie jest dłużnikiem ZUS z tytułu nieopłaconych składek przez spółkę komandytową. Nie złożono na tą okoliczność żadnych dowodów , które podważyłyby zasadność spornej decyzji czy poddały w wątpliwość wysokość naliczonych zaległych składek. Okoliczności podnoszone przez pełnomocnika wnioskodawcy w toku procesu ,iż to komandytariusza ponosi pełną odpowiedzialność za zaległości składkowe nie mają żadnego znaczenia dla rozpoznania sprawy. Przede wszystkim podkreślenia wymaga okoliczność ,iż sporna decyzja określa wysokość zadłużenia spółki wobec ZUS z tytułu należnych a nie zapłaconych składek. Tak więc dotyczy kwot jakie powinny być uiszczone a do zaplecenia których nie doszło. Bez znaczenia pozostaje czy za sytuację tą odpowiada R. R. czy K. R.. Sporna decyzja w żaden sposób nie odnosi się do tego kto zawinił ale jakie kwoty są zaległe i z jakiego tytułu. Kwestie ustalenia winy pozostają bez znaczenia dla rozpoznania sprawy. W ocenie Sądu wnioskodawca w żaden sposób nie udowodnił, iż spółka za sporny okres czasu nie jest dłużnikiem ZUS z tytułu nieopłaconych składek. Nie wskazano żadnych okoliczności, które powodowałyby ,iż obowiązek składkowy nie powstał ani też nie złożono dowodów potwierdzających uiszczenie należnych składek. Podnieść należy ,iż to na stronie ciąży obowiązek udowodnienia faktów , z których wywodzi skutki prawne. Dotyczy to również postępowań prowadzonych w sprawach o świadczenia zabezpieczenia społecznego. Szczególnie Sąd nie powinien odstępować od tej zasady kiedy obie strony są reprezentowane przez fachowych pełnomocników. Ciężar dowodu co do zasady spoczywa na stronach postępowania cywilnego. To one, a nie sąd są wyłącznym dysponentem toczącego się postępowania i one wreszcie ponoszą odpowiedzialność za jego wynik. Na powyższe wskazuje przepis art. 3 k.p.c., który wskazuje, że to na stronach ciąży obowiązek dawania wyjaśnień co do okoliczności sprawy zgodnie z prawdą i przedstawiania dowodów na ich poparcie; a nadto przepis art. 232 k.p.c., zgodnie z którym strony obowiązane są wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Nie jest rzeczą sądu wyszukiwanie dowodów w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron, a dopuszczenie dowodu z urzędu jest dobrowolne i nie może naruszać zasady bezstronności. Ewentualne ujemne skutki nieprzedstawienia dowodu lub też zaferowania dowodów nie pozwalających poczynić kategoriycznych ustaleń lub budzących istotne wątpliwości obciążają stronę. Stąd też to na wnioskodawcy spoczywała powinność przedstawienia takich dowodów, które w niebudzący wątpliwości sposób, potwierdziłyby zasadność jego stanowiska. (vide wyrok SA w Gdańsku z dnia 26.10.2016 r sygn. akt III AUa 961/16 L.). Do postępowania odrębnego z zakresu ubezpieczeń społecznych w zakresie postępowania dowodowego ma zastosowanie - bez żadnych ograniczeń - reguła wynikająca z

art. 232 k.p.c. obowiązuje więc zasada kontrydiktoryjności i dowodzenia swoich twierdzeń przez stronę. (vide wyrok SA w G. z dnia 10.02.2016 r sygn. akt III AUa 1607/15 L.).

W tym miejscu należy wskazać ,iż Sąd oddalił wniosek pełnomocnika wnioskodawcy o odroczenie rozprawy z uwagi na chorobę R. R. i złożenie przez niego zaświadczenia od lekarza sądowego ,iż nie może uczestniczyć w rozprawie. Zgodnie z treścią przepisu art.156 k.p.c. Sąd nawet na zgodny wniosek stron może odroczyć posiedzenie tylko z ważnej przyczyny. Natomiast przepis art. 214 stanowi ,że rozprawa ulega odroczeniu, jeżeli sąd stwierdzi nieprawidłowość w doręczeniu wezwania albo jeżeli nieobecność strony jest wywołana nadzwyczajnym wydarzeniem lub inną znaną sądowi przeszkodą, której nie można przewyciężyć.(§1) Sąd może skazać na grzywnę stronę, jeżeli powołała się w złej wierze na nieprawdziwe okoliczności, które skutkowały odroczeniem rozprawy.(§2) Jeżeli nieprawdziwe okoliczności, które skutkowały odroczeniem rozprawy, zostały powołane w złej wierze przez pełnomocnika strony, sąd może go skazać na grzywnę.(§3) Wniosek o odroczenie rozprawy z uwagi na chorobę R. R. wpłynął do sądu fax-em 22 maja 2017 roku o godzinie 22.43 , bez zaświadczenia od lekarza sądowego. Został wysłany przez jego pełnomocnika. W toku procesu pełnomocnik wnioskodawcy cofnął wniosek o przesłuchanie R. R. w charakterze strony. P. oświadczył,iż stan zdrowia R. R. powoduje ,iż nie będzie mógł on składać zeznań. W tym miejscu wskazać należy ,iż jego wiek i załączona dokumentacja medyczna potwierdza te twierdzenia. A zatem w ocenie Sądu odraczenie rozprawy nie było niczym racjonalnym uzasadnione i nie prowadziło do ograniczenia obrony jej praw. W orzecnictwie Sądowym powszechny jest pogląd ,iż sama choroba strony nie stanowi wystarczającej przyczyny do odraczenia rozpoznania sprawy. W wyroku Sądu Apelacyjnego w Szczecinie w sprawie o sygnaturze akt I ACa 1078/15 z dnia 13 kwietnia 2016 roku (L.) wskazano ,iż co do zasady choroba strony uniemożliwiająca stawiennictwo na rozprawie stanowi przyczynę nieobecności, którą w rozumieniu art. 214 KPC należy zakwalifikować jako przeszkodę, której nie można przewyciężyć i obliuguje ona sąd do odroczenia rozprawy. Jeżeli jednak strona jest reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika, jej choroba nie ma wpływu na bieg postępowania chyba, że konieczne jest dokonanie takich czynności procesowych, których pełnomocnik za nią wykonać nie może lub, gdy stawiennictwo stron jest obowiązkowe. O ile nieodroczenie rozprawy na podstawie art. 214 § 1 KPC, nawet jeżeli stanowiło uchylene procesowe sądu, nie musi od razu powodować nieważności postępowania, jeżeli z okoliczności sprawy wynika, że strona już zajęła stanowisko co do wszystkich kwestii prawnomaterialnych w postępowaniu, zgłosiła wszystkie istotne dowody dla poparcia swoich tez, ustosunkowała się do twierdzeń strony przeciwnej to już jednak potrzeba przeprowadzenia jeszcze dowodu z przesłuchania strony musi skutkować odmienną oceną. Natomiast w uchwale SN Izby Cywilnej z dnia 11 grudnia 2013 roku w sprawie o sygnaturze akt III CZP 78/13 (L.) wskazano ,iż nieobecność strony wywołana długotrwałą chorobą nie uzasadnia odroczenia rozprawy, jeżeli w okolicznościach sprawy wniosek o odroczenie rozprawy stanowi nadużycie praw procesowych . Sąd orzekający w pełni podziela zaprezentowane powyżej poglądy .

Sąd zważył , co następuje :

Odwołanie nie jest zasadne i podlega oddaleniu.

Wydana w sprawie decyzja odpowiada prawu. W toku procesu wnioskodawca nie wykazał ,iż zapłacił należności z tytułu składek za okres od września 2011 roku do stycznia 2013 roku . Wnioskodawca nie zakwestionował również wyliczenia spornych należności. Twierdzenia wnioskodawcy ograniczyły się wyłącznie do podnoszenia ,iż R. R. nie ponosi żadnej winy za ich powstanie. Zawinienie lub jego brak nie mają jednak żadnego znaczenia dla oceny zasadności wydanej decyzji. Zgodnie z treścią przepisu art.46 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2013 r poz. 1442 ze zm) płatnik składek jest obowiązany według zasad wynikających z przepisów ustawy obliczać, potrącać z dochodów ubezpieczonych, rozliczać oraz opłacać należne składki za każdy miesiąc kalendarzowy. Rozliczenie składek, o których mowa w ust. 1, oraz wypłaconych przez płatnika w tym samym miesiącu zasiłków oraz zasiłków rodzinnych i pielęgnacyjnych podlegających rozliczeniu na poczet składek następuje w deklaracji rozliczeniowej według ustalonego wzoru. Nie podlegają rozliczeniu w deklaracji rozliczeniowej zasiłki wypłacone przez płatnika bezpodstawnie. Deklarację rozliczeniową oraz imienne raporty miesięczne płatnik składek przekazuje bezpośrednio do wskazanej przez Zakład jednostki organizacyjnej. Jednocześnie przepis art. 32 powyższej ustawy stanowi ,iż do składek na Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i Fundusz Emerytur Pomostowych oraz na ubezpieczenie zdrowotne w zakresie: ich poboru, egzekucji, wymierzania odsetek

za zwłokę i dodatkowej opłaty, przepisów karnych, dokonywania zabezpieczeń na wszystkich nieruchomościach, ruchomościach i prawach zbywalnych dłużnika, odpowiedzialności osób trzecich i spadkobierców oraz stosowania ulg i umorzeń stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące składek na ubezpieczenia społeczne. Z treści powyższych przepisów wynika, iż wnioskodawca w spornym okresie czasu jako płatnik składek miał obowiązek opłacania składek na ubezpieczenie społeczne, zdrowotne Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w wysokościach przewidzianych prawem oraz składać co miesiąc dokumenty wskazane w przepisach prawa. Jak wynika z ustaleń organu rentowego wnioskodawca nie czynił za dość powyższymi obowiązkami i składek nie opłacał. Wobec powyższego organ rentowy prawidłowo ustalił, iż wnioskodawca jest dłużnikiem ZUS i wskazał z jakiego tytułu i jakiej wysokości powstało zadłużenie. Ponieważ wnioskodawca w żaden sposób nie podważył prawidłowości zaskarżonej decyzji Sąd na podstawie art.477¹¹§1 k.p.c. oddalił odwołanie